

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

DELEGATURA WE WROCŁAWIU
ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 15/17
50-044 WROCŁAW
tel. 343-11-36, 342-10-32 fax. 342-87-77

Wrocław, dnia 11 maja 2007 r. 175

Konclen
Kue War
R.A. Radu

18.04.2007

S/07/001

LWR-4113-5/2007

Sekretariat Rektora AWF	
sprawy	R-091-6/2007
Wpłyn	2007-05-17
Zał.	

Pan prof. dr hab. Tadeusz Koszyc

Przebieg o myślości REKTOR

Prof. dr hab. Tadeusz Koszyc

Rektor
Akademii Wychowania Fizycznego
we Wrocławiu

Szanowny Panie Rektore!

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura we Wrocławiu skontrolowała Akademię Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, zwaną w dalszej treści „Uczelnią” lub „AWF”, w zakresie wybranych zagadnień z działalności w latach 2002-2006.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 11.04.2007 r. oraz omówione na naradzie pokontrolnej w dniu 18.04.2007 r. Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Panu Rektorowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia gospodarkę finansową Uczelni prowadzącą do uzyskania pozytywnych wyników finansowych, pomimo stwierdzonych opóźnień w księgowaniu przypisów należności opłat za studia oraz nieprawidłowości w zakresie realizacji planów rzeczowo-finansowych. Negatywnie natomiast ocenić należy działania AWF w zakresie: zawierania umów cywilnoprawnych na realizację zajęć na studiach wieczorowych i obsługę tych studiów, gospodarowania Zakładowym Funduszem Świadczeń Socjalnych (ZFSS), pobierania opłat za zabiegi fizykoterapeutyczne i masażu, wystawiania poleceń wyjazdów służbowych, rozliczania ryczałtów za korzystanie z prywatnych samochodów do celów służbowych oraz wykorzystywania samochodu służbowego przez Kierownika Ośrodka Dydaktyczno-Sportowego w Olejnicy.

1. W badanym okresie Uczelnia osiągnęła pozytywne wyniki finansowe, tj. zysk w kwocie 11,0 tys. zł w 2002 r., 901,5 tys. zł w 2003 r., 3.156,2 tys. zł w 2004 r., 868,9 tys. zł w 2005 r. i 8.996,4 tys. zł w 2006 r. Gospodarka finansowa Uczelni prowadzona była jednak z naruszeniem art. 29 ust. 1 ustawy o szkolnictwie

¹ Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937 ze zm.

wyższym², gdyż w badanym okresie przekroczono uchwalone przez Senat koszty wynagrodzeń łącznie o 2.789,3 tys. zł, przy czym nie dostosowano się do założeń planów finansowo-rzeczowych, iż wszelkie przychody uzyskane ponad plan winny być przeznaczone w pierwszej kolejności na rozliczenie zobowiązań działalności podstawowej Uczelni m.in. w stosunku do funduszu socjalnego. Za nierzetelne należy uznać przekazane do Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego za 2003 r., w którym wykazano koszty wynagrodzeń osobowych o 55,3 tys. zł niższe, niż ujęte w ewidencji księgowej. Nie dopełniono także obowiązku wynikającego z art. 24 ustawy o rachunkowości³, tj. rzetelnego i bieżącego prowadzenia ksiąg rachunkowych, gdyż w latach 2002-2006 konta rozrachunków ze studentami nie obrazowały rzeczywistego stanu należności Uczelni z tytułu opłat za studia, a nie zaksięgowane na koniec grudnia kolejnych lat przypisy należności z tego tytułu wynosiły łącznie co najmniej 5.691,8 tys. zł. Powyższe po części wynikało z zawodności systemu księgowego, a po części z opóźnionego księgowania przypisów należności.

2. Ustalanie wysokości opłat za zajęcia dydaktyczne na studiach zaocznych i wieczorowych na podstawie danych pochodzących z analizy rynku edukacyjnego nie było zgodne z § 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zasad gospodarki finansowej uczelni⁴, według których podstawę ustalania odpłatności stanowi planowany koszt zajęć dydaktycznych. Jednakże należy zaznaczyć, że ewidencja księgowa prowadzona na Uczelni nie pozwalała na porównanie kosztów i przychodów studiów zaocznych. NIK zwraca także uwagę na występowanie przypadków przewagi liczby studentów na studiach zaocznych i wieczorowych (bez studiów wieczorowych II stopnia) w stosunku do studiów dziennych w latach 2003-2004, co nie wypełniało wymogu określonego w art. 4 ust. 3 ustawy o szkolnictwie wyższym, iż podstawowym systemem studiów są studia dzienne. Nadmienić należy, że powyższe uchybienie zostało wyeliminowane w latach następnych.

3. NIK nie wnosi uwag do procedury nawiązywania oraz rozwiązywania umów o pracę z pracownikami Wydziału Fizjoterapii. W zbadanej próbie zatrudnionych w 2003 r. nauczycieli akademickich, stosunek pracy został nawiązany na podstawie mianowania lub na podstawie umowy o pracę, po zasięgnięciu opinii Rady Wydziału Fizjoterapii. Stwierdzono jednak realizowanie zajęć dydaktycznych na studiach wieczorowych na podstawie umów cywilnoprawnych, co było niezgodne z Uchwałami Senatu, stanowiącymi o tym, że wykłady i ćwiczenia rozliczane są w ramach pensum w wymiarze zgodnym z programem studiów. Jak wyjaśnił Pan Rektor przyczyną zawierania umów cywilnoprawnych była potrzeba zabezpieczenia limitowanego funduszu płać przed przekroczeniem. Jednakże należy nadmienić, że na Uczelni nie obowiązywały żadne uregulowania wewnętrzne w zakresie finansowania wynagrodzeń z przychodów pozadotacyjnych.

² ustawa z dnia 12 września 1990 r., Dz. U. nr 65, poz. 385, ze zm.

³ ustawa z dnia 29 września 1994 r. Dz. U. z 2002 r. Nr 76 poz. 694 ze zm.

⁴ rozporządzenie z dnia 27 sierpnia 1991 r. Dz. U. Nr 84, poz. 380

Pomimo, że Uchwały Senatu nie różnicowały form studiów, stwierdzono, że w badanym okresie z 41.167,5 godzin zrealizowanych na studiach wieczorowych tylko 3.217 godzin, tj. 7,81% rozliczono w ramach pensum. Przykładowo w latach akademickich 2002/2003 – 2005/2006, na Wydziale Fizjoterapii na podstawie umów cywilnoprawnych zrealizowano 21.962 godziny na kwotę 830 tys. zł.

4. Wydatkowanie środków finansowych w kwocie 5.887,5 tys. zł w związku z realizacją godzin ponadwymiarowych było niezgodne z art. 102 ust. 1 ustawy o szkolnictwie wyższym, gdyż jak wyjaśnił Pan Rektor nie wystąpiły szczególne okoliczności, które mogłyby spowodować poważny wzrost liczby godzin ponadwymiarowych, natomiast podstawą wystąpienia tych godzin był niedobór nauczycieli akademickich w stosunku do ilości realizowanych godzin. NIK zwraca uwagę, że o wymiarze realizacji pensum i godzin ponadwymiarowych, zadecydowała nie tylko liczba godzin faktycznie przeprowadzonych, ale także wprowadzenie (pomimo, iż przepisy ustawy o szkolnictwie wyższym nie różnicowały dni wolnych od pracy), przelicznika 1,5 za godzinę pracy w soboty i niedziele. Powyższe skutkowało wzrostem godzin dydaktycznych, przykładowo na Wydziale Fizjoterapii o 419,5 godzin w roku 2003/2004 i o 558,5 godzin w roku 2004/2005, co przy najniższej stawce za godzinę, dało skutek finansowy odpowiednio w wysokości co najmniej 10.907 zł i 16.587,45 zł. Na wzrost godzin ponadwymiarowych w latach 2002-2004 wpływ miało także ustalenie przez Senat niższego pensum dla pracowników naukowo-dydaktycznych pełniących funkcje rektora, dziekana, prorektora i prodziekana oraz przyjęcie w latach 2002/2003 i 2003/2004 godzin wypracowanych ponad to pensum jako ponadwymiarowe. Zaznaczyć należy, że powyższa nieprawidłowość została wyeliminowana od roku 2004/2005. W konsekwencji w latach 2002-2006 nauczyciele akademicy prowadzili zajęcia dydaktyczne w wymiarze przekraczającym określone w art. 102 ustawy o szkolnictwie wyższym dopuszczalne granice godzin ponadwymiarowych. Przykładowo w badanym okresie, na Wydziale Fizjoterapii przekroczono dopuszczalną liczbę godzin ponadwymiarowych o 13.605,9 godziny na kwotę 514,9 tys. zł, przy czym w skrajnym przypadku jeden pracownik przekroczył dopuszczalną normę o 529,5 godziny. W ocenie NIK, ograniczenie Uczelni wynikające z limitu osobowego funduszu płac nie stanowi usprawiedliwienia dopuszczenia do wystąpienia nadmiernej liczby godzin ponadwymiarowych.

5. Najwyższa Izba Kontroli wniosła zastrzeżenia do zawierania umów zleceń na wykonywanie zadań na stanowiskach podlegających nadzorowi pracodawcy. W ocenie NIK, zawarcie umowy zlecenia na takich zasadach naruszało postanowienia art. 22 § 1 ustawy Kodeks pracy⁵, bowiem wymagało podpisania umowy o pracę. W badanym okresie wynagrodzenie z tytułu zawarcia z Ryszardem B. umów zleceń na wykonywanie obowiązków na stanowiskach pod kierownictwem pracodawcy wyniosło 112.500 zł w przypadku peł-

⁵ ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r., Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zm.

nienia funkcji Sekretarza Rektora, 73.500 zł - Dyrektora Centrum Doskonalenia Kadr oraz 204.000 zł - Kierownika Podyplomowych Studiów.

Działaniem niezgodnym z §52 pkt 1 Regulaminu organizacyjnego Uczelni, stanowiącym o tym, że do zadań Dziekanatu Wydziału Fizjoterapii należało m.in. wykonywanie wszystkich czynności związanych z przebiegiem studiów i ich organizacją, było zawieranie umów zleceń z pracownikami Dziekanatu na wykonywanie czynności związanych z całkowitą obsługą toku studiów wieczorowych oraz częściową studiów dziennych i zaocznych, tj. zadań wynikających z podstawowych obowiązków służbowych tych pracowników. Przykładowo w dniu 5 stycznia 2004 r. Dziekan zawarł umowy zlecenia na okres od 5 stycznia 2004 r. do 30 września 2004 r.: z Iwoną D. - na prowadzenie toku studiów 3-letnich Licencjackich Studiów Wieczorowych z wynagrodzeniem 550 zł miesięcznie, z Heleną F. - na prowadzenie toku studiów 2-letnich Magisterskich Uzupełniających Studiów Wieczorowych z wynagrodzeniem 550 zł miesięcznie oraz z Urszulą B. - m.in. na prowadzenie nadzoru i kontroli nad tokiem studiów 3-letnich Licencjackich Studiów Wieczorowych i 2-letnich Magisterskich Uzupełniających Studiów Wieczorowych z wynagrodzeniem 850 zł miesięcznie, co dało łączne koszty w kwocie 17.550 zł.

Stwierdzono również przypadki nieuzasadnionego z merytorycznego punktu widzenia wynagradzania pracowników na podstawie umów zleceń za zadania, które powinny być wykonane w ramach obowiązków służbowych. Przykładowo, Kierownik Sekretariatu Rektora, Izabela B., pomimo zobowiązania w zakresie czynności do obsługi posiedzeń Senatu oraz prowadzenia dokumentacji związanej z odbywającymi się posiedzeniami, sporządzała protokoły z posiedzeń Senatu na podstawie umów zleceń, za które np. w 2002 r. otrzymała wynagrodzenie w łącznej kwocie 3.150 zł, a w 2006 r. w łącznej kwocie 3.000 zł. Zawarto również umowy zlecenia z pracownikami Wydziału Wychowania Fizycznego na przygotowanie zmian struktury Wydziału na łączną kwotę 12.000 zł oraz z Kwestorem Uczelni na kwotę 5.000 zł na opracowanie zasad gospodarki finansowej AWF oraz nadzór nad dodatkowymi pracami wykonywanymi przez pracowników Kwestury.

6. Ponadto Uczelnia nie dotrzymała ustawowego terminu przekazania na ZFŚS do końca maja 2002 r. i 2003 r. środków w łącznej kwocie 1.319,7 tys. zł (art. 6 ust. 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych). Negatywnie należy również ocenić finansowanie działalności bieżącej Uczelni środkami ZFŚS, w tym w latach 2003-2004 w kwocie co najmniej 2.800,2 tys. zł, jak też dopuszczenie do powstania zobowiązań w stosunku do ZFŚS w kwocie 277,7 tys. zł na koniec 2002 r., 1.713,1 tys. zł na koniec 2003 r. i 516,6 tys. zł na koniec 2004 r. Jak wyjaśniał Pan Rektor potrzeba finansowania działalności Uczelni środkami ZFŚS wynikała z okresowych niedoborów dotacji budżetowej (opóźnione przekazywanie dotacji w transzach).

7. Najwyższa Izba Kontroli nie wnosi uwag do zakresu działania Wydziału i Katedry Fizjoterapii w AWF. Był on zgodny z regulaminem organizacyjnym i statutem Uczelni, a ponadto uzyskał w październiku 2003 r. pozytywną ocenę Zespołu oceniającego, Państwowej Komisji Akredytacyjnej. We wnioskach końcowych Komisji podano m. in., że Wydział Fizjoterapii AWF posiada odpowiedni potencjał kadrowy i bazy do prowadzenia studiów na kierunku fizjoterapia; ma prawidłowo określoną współpracę z bazą kliniczną szpitali wrocławskich, gwarantującą dobry poziom merytoryczny zajęć klinicznych; z uznaniem przyjęło informację o prowadzeniu na Wydziale specjalizacji instruktorskich sportu osób niepełnosprawnych; ponadto odnotowano dynamiczny rozwój kadry naukowej Wydziału.

Jednakże w Zakładzie Fizykoterapii i Masażu brak było wewnętrznych uregulowań w dotyczących zasad prowadzenia dokumentacji dla pacjentów poddawanych tam zabiegom fizykoterapii i masażu oraz zasad i wysokości pobieranych opłat za te zabiegi.

8. NIK negatywnie ocenia w AWF sposób prowadzenia w kontrolowanym okresie, przez Dział Spraw Pracowniczych, ewidencji poleceń służbowych wyjazdów oraz ich wystawianie. W rejestrze tych poleceń nie zawsze odnotowywano jednostkę organizacyjną delegowanego oraz rodzaj środka lokomocji. Natomiast polecenia służbowe wystawiane były przez osoby nieuprawnione. Ujawniono m. in., że dwa z poleceń o nr 211/2004 i 212/2004 wystawił sam dla siebie Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, zaś Dyrektor Centrum Doskonalenia Kadr AWF zatrudniony na umowę zlecenie wystawiał polecenia służbowe wyjazdów (nr 13, 57, 58 i 735 z 2005 r.) dla osób, którym zlecono na podstawie umów cywilno prawnych przygotowanie programów autorskich oraz prowadzenie w oparciu o nie zajęć dydaktycznych, a także nadzór i opiekę dydaktyczną na studiach podyplomowych dla nauczycieli. W koszty Centrum rozliczono również wystawione przez Dyrektora Centrum polecenia służbowe wyjazdu nr 653 dla A. N. do Magdeburga i nr 637 dla M. K. do Warszawy, ponadto polecenia służbowe nr 741 do Ołomuńca (Czechy) i nr 742 do Sieradza, wystawione dla Dyrektora Centrum przez Rektora AWF. We wszystkich przytoczonych przypadkach wystawienia poleceń służbowych wyjazdów, rozliczonych w koszty Centrum na łączną kwotę 1.879,94 zł, nie dochowano wymogu określonego w art. 77⁵ § 1 ustawy z dnia 26.06.1974 r. Kodeks pracy⁶, iż polecenie służbowego wyjazdu dla pracownika wystawia pracodawca.

Poinformowany przez kontrolujących o powyższych sprawach, Rektor AWF jeszcze w czasie kontroli wydał Zarządzenie nr 12/2007 z dnia 21 marca 2007 r., z mocą obowiązującą od 01.01.2007 r., określające m. in., że zlecenie wyjazdu służbowego podpisuje kierownik jednostki organizacyjnej dla służbowo podległych pracowników, ponadto wskazano zasady ewidencji poleceń wyjazdów służbowych oraz ich rozliczania.

⁶ Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zm.

9. W okresie objętym kontrolą zwrot kosztów za używanie do celów służbowych, samochodów prywatnych, następował na podstawie umów cywilno prawnych, zawieranych między pracodawcą a pracownikiem. Kontrola wykazała, że w podstawie prawnej zawartych umów powoływano nieaktualne rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 26.03.1998 r.⁷, bowiem zostało ono uchylone z dniem 26.03.2002 r. aktualnie obowiązującym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25.03.2002 r.⁸ Nieprawidłowości stwierdzono także w sposobie wprowadzania zmian w zawartych umowach. Ustalono, że zmian w umowach dokonywano, zamiast stosownym aneksem, poprzez dokonywanie skreśleń i wpisywanie w to miejsce innych danych. Ponadto stwierdzono, iż nie wszyscy pracownicy uprawnieni do otrzymania ryczałtów przestrzegali, określonych w zawartych umowach, terminów składania oświadczeń o zwrot kosztów za używanie samochodów prywatnych do celów służbowych. Na przykład Kazimierz K. złożył w dniu 5.05.2004 r. oświadczenia za 4 ubiegłe miesiące, a Ryszard B. złożył w dniu 3.11.2005 r. oświadczenia za 7 ubiegłych miesięcy. Natomiast w oświadczeniach 10 pracowników AWF, z 41 poddanych badaniu (za II i IV kwartał lat 2004-2006), ujawniono nie wykazywanie wszystkich dni przebywania tych pracowników w podróżach służbowych, co świadczyło o niedostatecznej kontroli w tym względzie ze strony Działu Spraw Pracowniczych. Skutkowało to wypłatą przez Uczelnię w badanych okresach nienależnych ryczałtów na łączną kwotę 713,21 zł za dni, w których pracownicy ci przebywali w podróżach służbowych. Poinformowana o powyższych ustaleniach Kwestor AWF spowodowała w czasie trwania kontroli naliczenie dla poszczególnych pracowników korekty naliczeń ryczałtów samochodowych do uregulowania przez pracowników w marcu i kwietniu 2007 r.

Annie K. przyznano w latach 2004-2006 ryczałt na wykorzystywanie prywatnego samochodu (z limitem miesięcznym 200 km) do celów służbowych związanych z wykonywaniem obowiązków redaktora naczelnego pisma „Życie Akademickie” oraz rzecznika prasowego, mimo że, Anna K. obowiązki redaktora naczelnego wykonywała na podstawie umowy cywilno prawnej, w której koszty uzyskania przychodu wynoszą do 50 %. Ponadto przyznanie zwrotu kosztów używania pojazdów do celów służbowych w formie miesięcznego ryczałtu, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r.⁹, może nastąpić tylko dla pracownika i do celów służbowych.

10. W latach 2003-2006 Kierownik Ośrodka Dydaktyczno-Sportowego AWF w Olejnicy, podległy bezpośrednio Rektorowi AWF, wydierżawiał od Uczelni (na okresy: 27.05.-30.09. w 2003 r., 01.06.-30.09. w 2004 i 2005 r. oraz 10.05-30.09. w 2006 r.) pomieszczenia i wyposażenie tego Ośrodka w celu prowadzenia usług gastronomicznych stołówekowych obejmujących całodienne wyżywienie uczestników obozów

⁷ Dz. U. nr 41, poz. 239.

⁸ Dz. U. Nr 27, poz. 271 ze zm.

⁹ D. U. Nr 27, poz. 271 ze zm.

studenckich i nauczycieli akademickich AWF, w ramach prywatnej działalności gospodarczej. Dodatkowo w latach 2003-2005 Kierownikowi Ośrodka oddawano do używania w prywatnej działalności gospodarczej prowadzonej w Ośrodku, samochód służbowy AWF Nissan Primera (w bezpłatne użytkowanie na okres 01.06-30.09.2003 r. umową użyczenia, w najem na okresy: 01.07.-30.09.2004 r. z opłatą miesięczną 274 zł oraz 10.06-30.09.2005 r. z opłatą miesięczną 285 zł umowami najmu). Do zakresu czynności Kierownika Ośrodka należało m. in. prowadzenie recepcji dla osób nocujących w ośrodku, natomiast w kontrolowanym okresie (2002-2006) w Ośrodku nie prowadzono książki meldunkowej, tym samym nie wypełniano obowiązku meldunkowego osób w nim przebywających, wynikającego z art. 10 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych¹⁰. W zakresie obowiązków Kierownika Ośrodka wpisano również sprzedaż usług gastronomicznych i indywidualnych oraz prowadzenie pełnego zaopatrzenia w artykuły żywnościowe i gospodarcze własnej stołówki i ośrodka, które to działania należały do prywatnej działalności gospodarczej Kierownika Ośrodka.

Kierownik Ośrodka korzystając ze służbowego samochodu AWF wykorzystywał go do celów prywatnych. Ustalono bowiem, że w dniach: 19.04. i 14.12.2003 r.; 28.08., 30.09., 23.11.2004 r.; 31.01., 31.03., 18.05., 24.05., 23.06.2005 r.; 15.02. i 6.06.2006 r. wykorzystywał ten samochód w celu przejazdu z miejsca pracy w Olejnicy do miejsca zamieszkania we Wrocławiu, natomiast w dniach: 22.04., 14.12.2003 r.; 28.08., 5.10., 24.11.2004 r.; 1.02., 31.03., 18.05., 24.05., 23.06.2005 r. wykorzystywał samochód służbowy do przejazdu z miejsca zamieszkania we Wrocławiu do miejsca pracy w Olejnicy. Przy czym w dniu 15.02.2006 r. Kierownik Ośrodka przebywał na urlopie, a w dniu 6.06.2006 r. przejazd odbywał się w godzinach 19⁰⁰-23⁰⁰. Łącznie w badanym okresie, Kierownik Ośrodka wykorzystał samochód służbowy AWF do przejechania co najmniej 3.520 km w celach prywatnych. Należy zaznaczyć, że fakty dotyczące wykorzystywania przez Kierownika Ośrodka w Olejnicy samochodu służbowego do celów prywatnych zostały ujawnione po raz pierwszy w trakcie kontroli NIK już w 2001 r. W wystąpieniu pokontrolnym z dnia 29.09.2001 r. (znak; LWR-4113-29/2001) Najwyższa Izba Kontroli wnioskuje o ostateczne uregulowanie kwestii wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych przez Kierownika Ośrodka, jednakże działania władz AWF w tym zakresie okazały się nieskuteczne.

W ocenie NIK, nieracjonalnym rozwiązaniem jest zatrudnianie na pełnym etacie i z pełnym wynagrodzeniem Kierownika Ośrodka Dydaktyczno-Sportowego, który w okresie najbardziej newralgicznym dla Ośrodka (1.06-30.09 - wykorzystywanym na studenckie obozy dydaktyczne) prowadził własną działalność gospodarczą wykorzystując niejednokrotnie do tego celu samochód służbowy AWF.

¹⁰ Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993 ze zm.

Przedstawiając Panu Rektorowi powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura we Wrocławiu, wnosi o:

1. Podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie opóźnień w dokonywaniu przypisów należności z tytułu opłat za studia i doprowadzenie do rzetelnego i bieżącego prowadzenia rozrachunków ze studentami.
2. Ustalanie i pobieranie opłat od studentów studiów odpłatnych na podstawie planowanych kosztów zajęć dydaktycznych, zgodnie z obowiązującymi uregulowaniami prawnymi w tym zakresie.
3. Rozważenie możliwości dostosowania potencjału kadrowego do rozmiarów kształcenia studentów w celu wyeliminowania godzin ponadwymiarowych przekraczających dopuszczalne normy.
4. Wyeliminowanie przelicznika 1,5 za godziny przepracowane w soboty i niedziele stosownie do przepisów ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.
5. Zaprzestanie stosowania praktyk zawierania umów zleceń dla czynności, które winny być wykonane w ramach stosunku pracy oraz przypisanie zadań statutowych Uczelni do zakresów czynności i obowiązków pracowników.
6. Terminowe odprowadzanie odpisów na ZFŚS oraz dokonywanie wydatków ze środków tego funduszu zgodnie z przepisami ustawy o ZFŚS.
7. Uregulowanie w Zakładzie Fizykoterapii i Masażu zasad i zakresu prowadzenia dokumentacji pacjentów poddawanych tam zabiegom fizykoterapii i masażu oraz wysokości pobieranych opłat za te zabiegi.
8. Wyegzekwowanie od pracowników nienależnie wypłaconych ryczałtów w łącznej kwocie 713,21 zł za korzystanie z samochodów prywatnych do celów służbowych oraz przypisanie do zwrotu kosztów wyjazdów służbowych w łącznej kwocie 1.879,94 zł nienależnie wypłaconych i rozliczonych w koszty Centrum Doskonalenia Kadr AWF. Ponadto przestrzeganie terminowego i prawidłowego składania oświadczeń przez pracowników AWF, dotyczących ryczałtów.
9. Zweryfikowanie wielkości limitu km na jazdy lokalne dla Anny K. uwzględniając, że limit taki nie przysługuje dla pełnienia funkcji redaktora naczelnego „Życia Akademickiego”.
10. Naliczenie kosztów i przypisanie ich do zwrotu Kierownikowi Ośrodka Dydaktyczno-Sportowego w Olejnicy za wykorzystywanie samochodu służbowego AWF do celów prywatnych.
11. Zaprowadzenie książki meldunkowej w Ośrodku Dydaktyczno-Sportowym w Olejnicy, w celu zapewnienia obowiązku meldunkowego osób w nim przebywających, wynikającego z art. 10 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych.
12. Dokonanie analizy przyczyn powstania nieprawidłowości przedstawionych w wystąpieniu pokontrolnym, ze szczególnym uwzględnieniem stopnia odpowiedzialności za ich zaistnienie pracowników Działu Spraw Pracowniczych oraz kierownika Ośrodka Dydaktyczno-Sportowego w Olejnicy.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura we Wrocławiu oczekuje od Pana Rektora w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków bądź o podjętych działaniach na rzecz realizacji wniosków lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego ma Pan prawo zgłosić na piśmie do Dyrektora Najwyższej Izby Kontroli Delegatury we Wrocławiu umotywowane zastrzeżenia w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały stosownej Komisji NIK o ich rozpatrzeniu.

Z poważaniem
DYREKTOR
Delegatury Najwyższej Izby Kontroli
we Wrocławiu
[Podpis]
mgr Andrzej Janusz Myrta